

Patolozi Hrvatskog veterinarski instituta dr. sc. Željko Mihaljević i Šimun Naletilić, univ.mag.med. vet. su danas u okviru Protokola za dojavu i djelovanje u slučaju pronalaska uginulih, bolesnih ili ozlijeđenih strogo zaštićenih morskih životinja (morski sisavci, morske kornjače i hrskavične ribe) Ministarstva gospodarstva i održivog razvoja, Zavoda za zaštitu okoliša i prirode, napravili obdukciju 7 glavatih želvi (*Caretta caretta*) sa plaže Sakarun na Dugom otoku. Transport uginulih kornjača na obdukciju organizirali su ravnatelj JU Natura Jadera, Damir Perić, mag. ing. agr., Komunalno društvo Općine Sali i Agroproteinka d.d. U svom epidemiološkom izvidu mr. sc. Morana Bačić, stručna voditeljica JU Natura Jadera, utvrdila je različito doba uginuća kornjača nađenih na plaži Sakarun. To su i svojim nalazom potvrdili patolozi.

Dvije kornjače su uginule prije više od mjesec dana. U ovih kornjača uslijed autolize tkiva nisu bili u mogućnosti utvrditi eventualne patološke promjene. Ostale kornjače su uginule prije 5 do 15 dana. Ova procjena ovisi o puno vanjskih čimbenika i ne mora biti u potpunosti točna (temperature mora i zraka). Kornjače su različite veličine, najveća je dužine oklopa 74 cm, a najmanja 33 cm. Dvije najmanje su procijenjene starosti oko 5 godina, a ostale između 10 i 15 godina. One su dobrog gojnog stanja bez zapaženih epibionata.

Obdukcijom 5 kornjača su utvrđene patološke promjene koje upućuju na utapanje najvjerojatnije uslijed zapletanje u ribarske mreže (koće). Procjenjuje se da se pridnenim kočama u Jadranskom moru svake godine ulovi preko 5 000 morskih kornjača.

U najmanje kornjače utvrđene su patološke promjene sepse nakon invaginacije crijeva. Od svih kornjača izuzeti su tkiva i organi za dodatne laboratorijske pretrage nakon kojih ćemo više znati o njihovom zdravstvenom stanju.

Glavate želve provode zimske mjeseci u stanju usporenog metabolizma (hibernaciji) na dnu. Tijekom tog razdoblja rijetko izranjaju na površinu kako bi udahnule zrak. Kornjače koje u ovakvom stanju završe u kočii vrlo su usporene i ostavljaju dojam da nisu žive. Vraćanje takvih jedinki natrag u more može dovesti do njihovog utapanja. Ribari bi ih trebali zadržati na palubi neko vrijeme, idealno u položaju gdje su leđa nešto više od glave što olakšava izbacivanje vode iz pluća te ih pustiti natrag u more nakon što se ponovno aktiviraju.